

det fornødne Byggeri for Fremskaffelsen af det nødvendige Antal Boliger rentabelt. Naar der, som det ærede Medlem Hr. Pitzner siger — og det er jeg i og for sig ikke uenig med ham i — neppe paa Grundlag af de Bestemmelser, som træffes her i denne Lov, er Fare for, at Statskassen i den kommende Til vil komme til at lide betydelige Tab som Følge af de Laan, der bevilges i Henhold til de nu indførte Bestemmelser, ja, saa er det jo et Bevis for, at det Risikomoment, som gav Anledning til Statsboligfondens Opretelse, er borte, og deri ligger ogsaa Beviset for, at det nu maa være muligt for den private Kapital paa ny at engagere sig i Byggeforetagender, men naturligvis, saa længe Staten vedtager at opretholde sin Indsats her, giver Tilbud om Finansiering paa Vilkaar, som den private Kapital neppe er i Stand til at konkurrere med, saa længe udelukker man den selvfølgelig.

Naar det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen paa ny paastod, ligesom han gjorde ved Lovforslagets første Behandling, at det vil blive fornødent, at den private Bygherre disponerer over Halvdelen af det Beløb, som Byggeomkostningerne andrager, saa er det en Paastand, man kan gentage den ene Gang efter den anden, men som ikke derfor bliver mere rigtig. Thi det er jo klart, at det Tidspunkt nu snart maa være inde, da Kredit- og Hypotekforeninger, fordi Risikomomentet for et Konjunkturfald, et Prisfald i Forbindelse med Byggeriet er fjernet, kan med Hensyn til den procentvise Laanegrænse nærme sig til de Tilstande, vi havde før Huslejerestriktionslovgivningen og Boligtilskudslovgivningen, og hvis dette Tidspunkt er nær, hvad jeg føler mig overbevist om, det er, synes der ikke at være megen Holdbarhed i den Paastand, som det ærede Medlem her har fremsat. Jeg tror vedvarende, at det System, som vi gennem de sidste Aar har været inde paa til Afløsning af ældre Systemer for Statstøtte, nu burde afløses af et System, som udelukkende tager Sigte paa Statshjælp til Fremme af Arbejdet for Tilvejebringelse af det størst mulige Antal egne Hjem, og det lader sig efter min Opfattelse ikke gøre ad de Veje, som Udvalgsflertallet her peger paa. Dette Spørgsmaal er vi, i Overensstemmelse med vore Udtalelser i vort Program, naturligvis rede til til sin Tid at tage op til Overvejelse, og det turde være, at man i Henseende til, hvad der gennem denne Lov opnaas for det lille Byggeri, desværre i den kommende Tid vil blive klog af Skade, saaledes at Flertallet, som nu ogsaa gennemfører dette, vil blive til at faa i Tale

for en Lovgivning, der tager et helt andet, men meget betydningsfuldere Sigte end det, som her foreslaas. Jeg anbefaler paa ny mine Meningsfæller at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Pitzner: Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Kragh er enig med mig i, at der kun er meget ringe Udsigt til, at Statskassen vil faa Tab af de Laan, som denne Lov giver Ret til. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kragh det samme, som jeg sagde til den ærede Ordfører for Venstre (Elgaard), nemlig at der er Forskel paa det, at Privatkapitalen kan tage Boligbyggeriet op paa gammel Façon, og saa det, at Privatkapitalen gennem den foreliggende Lov har Chance paa lige Fod med Boligselskaber for at faa Statsboligfondslaan. En af de Fordele, jeg ser ved det nuværende Pristal, er, at de private tør begynde igen, idet de vil kunne faa stor Gavn af Statsboligfondslaanene. Derigenem bevirktes, at de private begynder at bygge igen og eventuelt senere hen fortsætter paa den gammeldags Maade.

Indenrigsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Kragh har nu paa ny paastaaet, at han ikke i sin Ministertid har indført den Praksis, at der blev givet Laan op til de 90 pCt. Jeg har heroverfor kunnet dokumentere, at det ærede Medlem allerede kort Tid efter, at han blev Minister, har givet Tilsagn om at give Laan op til 90 pCt. for 3 000 Lejligheder. Jeg har yderligere dokumenteret, som det kan læses i Rigsdagstidende, at det i hele den Tid, det ærede Medlem var Minister, har været Regelen, at man laante op til 90 pCt. for det høje Byggeri. Om det ærede Medlem nu vil sige, at det ikke er noget, han kan have det fulde Ansvar for, det maa Embedsmændene tage Ansvaret for, ved jeg jo ikke. Hvis det ærede Medlem vil hævde det, er det i hvert Tilfælde i Uoverensstemmelse med den Opfattelse, jeg har af en Ministers Ansvar overfor Administrationen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 77 Stemmer mod 28.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.